

Boží láska a lidská víra

Základní verš

„Je jasné, že nikdo není před Bohem ospravedlněn na základě zákona, neboť čteme: Spravedlivý bude živ z víry.“ (Ga 3,11)

Asi v 7. století před Kristem napsal řecký básník Homér slavnou *Odysseu* – příběh velkého hrdiny Odyssea, který se vydá po dobytí města Tróji v Trojské válce na desetiletou zpáteční cestu do své rodné Ithaky. Cesta domů mu trvá velmi dlouho. Překonává ztroskotání lodi, vzpoury, bouře, čelí různým obludám a dalším překážkám, které mu brání dorazit do cíle. Nakonec, když bohové usoudí, že jeho trápení bylo dostatečným trestem za jeho chyby, shodnou se na tom, že vyčerpanému hrdinovi dovolí vrátit se domů k rodině.

V jistém smyslu se podobáme Odysseovi. Také jsme na dlouhé cestě domů. Na rozdíl od Odyssea však nikdy nebudeme „trpět dost“, abychom si za to něco zasloužili – například návrat domů. Vzdálenost mezi nebem a zemí je pro nás příliš velká na to, abychom ji překonali odčiněním našich chyb. Jestliže se dostaneme domů, potom jedině z milosti Boží. V souvislosti s tím je smlouva klíčovým projevem Boží milosti v našich životech.

Osnova lekce

Při studiu tohoto týdne se zaměříme jak na Boží lásku projevenou v jeho smlouvě s lidmi, tak na víru, která je lidskou odpovědí na Boží milost.

- I. Boží láska – základ jeho smlouvy s lidmi
 - Kříž jako nejvyšší projev Boží lásky (neděle)
 - Vykoupení bezmocných hříšníků (pondělí)
- II. Víra/důvěra – náš „podpis“ na této smlouvě
 - Abrahamova víra/důvěra v Boží milost (úterý, středa)
 - Naše důvěra v Boží zaslíbení (čtvrtek)

Budování společenství

- Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?
- Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.

NEJVĚTŠÍ OBĚŤ PRO NAŠI ZÁCHRANU

Já však se zanic nechci chlubit ničím, leč křížem našeho Pána Ježíše Krista, jímž je pro mne svět ukřižován a já pro svět. (Ga 6,14)

Osobní studium

Co vedlo apoštola Pavla k prohlášení v úvodním verši? Co tím chtěl říct?

Bible, ať už Starý, nebo Nový zákon, zná jen jednoho Boha, jen jeden morální zákon a jen jeden plán vykoupení. Plán spasení ve Starém zákoně v době Mojžíše se ničím nelišil od plánu spasení v Novém zákoně – spasení získáváme jediné vírou. Kdybychom se ke spasení mohli dopracovat i sami například skutky, potom by nám ho za určitých okolností byl Stvořitel zavázán, nebo přímo povinen dát. Jen ti, kteří si neuvědomují závažnost hříchu, mohou věřit, že Bůh je nějakým způsobem povinen nás spasit. Opak je pravdou. Existuje jen jedna povinnost – naše. Jsme dlužníky, protože jsme porušili zákon, a nejsme schopni s tím nic udělat. Díky Bohu za to, že to Ježíš učinil za nás.

„Kdyby lidé v plné míře pochopili význam velké oběti, kterou přinesl Majestát nebe, když zemřel za člověka, vyvýšili by

plán spasení. V srdcích křesťanů by se rozjímáním o Golgotě probudily čisté, svaté a živé pohnutky. Svými srdci i ústy by oslavovali Boha a Beránka. Pýše a samolibosti se nemůže dařit v srdcích těch, kteří si neustále připomínají golgotské události... Všechno bohatství tohoto světa nemá takovou hodnotu, aby mohlo vykoupit jediného hynoucího člověka. Kdo může změřit Kristovu lásku ke ztracenému světu, když visel na kříži a trpěl za hříchy viníků? Tato láska byla nezměrná, nekonečná.

Kristus ukázal, že jeho láska je silnější než smrt. Vydobyl pro člověka spasení; uprostřed nejtěžšího boje se silami temnoty jeho láska stále sílila. Snášel to, že tvář jeho Otce se od něho odvrátila. V hořkosti své duše musel zvolat: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Jeho rameno přineslo spasení. Cena za vykoupení člověka byla zaplácena, když v posledním duševním zápase vyslovil pozhnaná slova, která se jako ozvěna šířila celým stvořením: „Dokonáno jest.“ (2T 212. 213)

Aplikace

Co to pro tebe znamená „chlubit se Kristovým křížem“? Je to téma, které tě naplňuje radostí a nadšením, nebo ti přijde spíše smutné, ba morbidní?

„VYKOUPENÍ“ BEZMOCNÝCH

¹⁸Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupení pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, ¹⁹nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny ²⁰byl k tomu předem vyhlédnut před stvořením světa a přišel kvůli vám na konci časů. (1Pt 1,18–20)

¹²Kdo má Syna, má život; kdo nemá Syna Božího, nemá život. ¹³Toto píšu vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život. (1J 5,12.13)

Osobní studium

Proč apoštol Petr používá pro popis naší záchrany v Kristu výraz „vykoupení“? Jakou myšlenku tím chce vyjádřit? (1Pt 1,18–20)

Když Petr mluví o Kristově smiřující smrti na kříži, myšlenkou „výkupného“ se vrací do doby otroctví, kdy se otrok po zaplacení určité sumy (většinou platil někdo z příbuzných) mohl stát svobodným. Svoji „drahou krví“, tedy svou zástupnou a dobrovolnou smrtí na Golgotě, nás Kristus vykoupil z otroctví hříchu a smrti. To je v podstatě základ každé smlouvy. Bez toho by byla smlouva neplatná. Musela by se anulovat, protože Bůh by nemohl splnit svoji část dohody – dát dar věčného života všem, kteří uvěřili.

Apoštol Jan napsal svým křesťanským přátelům: „Toto píšu vám, kteří věříte ve

jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život“ (1J 5,13). Máme příslib věčného života, a pokud mu uvěříme, můžeme mít i jeho jistotu. Ježíš opravil trhlinu, která zapříčinila ztrátu věčného života. Jak? Jen Stvořitel svojí spravedlností a nekonečnou cenou mohl zrušit dluh, který jsme měli vůči porušenému zákonu – to byla ta trhlinka zapříčiněná hříchem. Vždyť co by to bylo za Boží věčný morální zákon, kdyby nějaká smrtelná, stvořená bytost mohla tento dluh zaplatit? Jen někdo rovný samotnému Bohu, v němž existoval život nevypůjčený, neodvozený a věčný, mohl zaplatit výkupné, a tak nás osvobodit od dluhu, který máme vůči zákonu. Tímto způsobem se naplňují všechna smluvní zaslíbení; takto můžeme mít i dnes zaslíbení věčného života a být vykoupeni z hříchu a smrti.

Aplikace

Co to znamená mít Božího Syna? (1 J 5,12) Je pro tebe myšlenka záchrany díky Ježíši možností, nadějí, zbožným přáním a touhou, nebo už jistotou?

ABRAHAMOVA VÍRA I

Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. (Gn 15,6)

¹Co tedy řekneme o Abrahamovi, našem tělesném praotci? Čeho dosáhl? ²Kdyby Abraham dosáhl spravedlnosti svými skutky, měl by se čím chlubit – ale ne před Bohem! ³Co říká Písmo? „Uvěřil Abraham Bohu, a bylo mu to počítáno za spravedlnost.“ ⁴Kdo se vyказuje skutky, nedostává mzdu z milosti, nýbrž z povinnosti. ⁵Kdo se nevyказuje skutky, ale věří v toho, který dává spravedlnost bezbožnému, tomu se jeho víra počítá za spravedlnost. (Ř 4,1–5)

Osobní studium

Text zapsaný v Gn 15,6 je jedním z nejhlubších výroků v celém Písmu. S některými dalšími texty tvoří základ klíčové pravdy biblického náboženství – ospravedlnění vírou. Byl napsán staletí před tím, než podobná slova napsal Pavel v dopise Římanům. To všechno je důkazem toho, že od Edenu až doposud existuje jeden jediný způsob, jak být spasen.

Bezprostřední kontext verše nám pomáhá pochopit, jak velká byla Abrahamova víra. Uvěřil Božímu zaslíbení, že bude mít syna, i přesto, že ho jeho věk přesvědčoval o tom, že je to už nemožné. Je to víra, která si uvědomuje svoji úplnou bezmocnost; víra, která požaduje úplně se vzdát sebe; víra, která žádá bezvýhradně se podřídit Bohu;

víra, která vede k poslušnosti. Takovou víru měl Abraham. Byla to víra, která se mu počítala „za spravedlnost“.

Jak rozumíte tomu, že Bůh Abramovi jeho víru „připočetl jako spravedlnost“? (Gn 15,6; Ř 4,1–5)

Jakkoliv byl Abrahamův život životem víry a poslušnosti, přece jen to nebyl život dokonalé víry a dokonalé poslušnosti. Čas od času se objevily slabiny v jedné i druhé oblasti. Důležité přitom je uvědomit si, že spravedlnost, která nás spasí, je spravedlnost, která nám je připsána nebo „připočítána“. To znamená, že v Božích očích jsme přes naše slabosti spravedliví. Nebeský Bůh na nás pohlíží jako na spravedlivé, i když takoví nejsme. Tak to bylo i v případě Abrahama a tak to bude v případě všech, kteří k němu přijdou ve víře Abrahamově.

Aplikace

Je pro tebe lehké přijmout, že ke spáse stačí uvěřit Bohu? Co to znamená ve tvém životě? Je to jenom souhlas s nějakou informací? Nebo něco víc?

ABRAHAMOVA VÍRA II

Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. (Gn 15,6; ČEP)

Abram tehdy uvěřil Hospodinu a ten mu to počítal za spravedlnost. (Gn 15,6; B21)

Abrám Hospodinu uvěřil, a ten ho za to uznal za spravedlivého. (Gn 15,6; ČLP)

Osobní studium

Když se vrátíme k Gn 15,6, vidíme, že různé překlady použily pro slovo „připočetl“ různé výrazy, jako například „počítal“, „připsal“ nebo „uznal“. Ten samý výraz je použit i v dalších verších Mojžíšových knih. Osoba nebo věc je „považována“ nebo „pokládána“ za něco, čím není. Například v Gn 31,15 Ráchel a Lea tvrdí, že je jejich otec „považuje“ (pokládá, počítá) za cizinky, i když jsou jeho dcerami. Desátek Levitů se „uznával“ (považoval, pokládal) za obilí z humna, i když to ve skutečnosti obilí nebylo (Nu 18,27.30).

Sedmá kapitola knihy Leviticus popisuje pravidla přinášení tzv. pokojné oběti či oběti za společenství. Je zde řečeno, že pokud se taková oběť hned po obětování nesnědla, na třetí den už obětujícímu tento obětní dar „nebude připočten k dobru“ (Lv 7,18). To znamená, že správně přinesená

a vykonaná oběť měla být běžně „připočítána“ ve prospěch hříšníka, který potom stojí před Bohem jako spravedlivý. Bůh považuje hříšníka za spravedlivého, i když jím ve skutečnosti není.

Jak nás Bůh i přes naše slabosti může počítat nebo považovat za spravedlivé?

Důležitá pravda o tom, že jsme prohlášeni za spravedlivé – ne snad proto, co jsme my učinili, ale jen vírou v to, co Kristus učinil za nás – je podstatou výroku „spravedlnost z víry“. To však neznamená, že samotná naše víra nás učinila spravedlivými. Víra je spíše prostředek (nebo nástroj), kterým získáváme dar spravedlnosti. To je v podstatě tajemstvím a slávou křesťanství. Všechno, čemu jako křesťané a následovníci Ježíše Krista věříme, stojí na tomto základě. Vírou jsme před Bohem považováni za spravedlivé. Všechno, co potom následuje – poslušnost, posvěcení, svatost, rozvoj charakteru a láska, by mělo vyvěrat právě z této pravdy.

Aplikace

Co si počít ve chvílích, kdy Bohu vyznáš své hříchy, požádáš o odpuštění (na základě toho, co pro tebe Ježíš udělal), a přesto se pak necítíš lépe, svatěji a čistěji?

DŮVĚRA V BOŽÍ ZASLÍBENÍ

¹Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, ²neboť skrze něho jsme vírou získali přístup k této milosti. V ní stojíme a chlubíme se nadějí, že dosáhneme slávy Boží. (Ř 5,1.2)

Osobní studium

O známém kardinálovi Bellarminovi, velkém katolickém apologetovi, se vypráví, že když ležel na smrtelné posteli, donesli mu kříže a připomínali zásluhy svatých, aby dříve než zemře, mohl získat jistotu spasení. Bellarmino však prý řekl: „Dejte to pryč. Myslím, že je jistější důvěřovat v zásluhy Ježíše Krista.“

Mnozí z těch, jejichž pozemský život pomalu končí, si stále více uvědomují, jak prázdné, zbytečné a neužitečné byly jejich skutky, jak málo se zabývali tím, jak získat

spasení, a jak velmi potřebují spravedlnost Ježíše Krista.

Dobrou zprávou je, že nemusíme čekat až do smrti. Už nyní můžeme mít jistotu v Bohu. Celá smlouva je založena na spolehlivých Božích zaslíbeních, ze kterých už nyní můžeme mít užitek. Musíme však těmto zaslíbením věřit; musíme si je přivlastnit; už nyní musíme okusit jejich realitu ve vlastním životě. Aby se tato zaslíbení stala skutečností, musíme mít trvalý vztah s Bohem, protože, jak jsme už mnohokrát řekli, smlouva zahrnuje i vzájemný vztah.

Aplikace

Jak můžeme náš vztah s Bohem a svůj pokoj upevnit? Uvažuj chvíli na modlitbě o svém životě a polož si otázky: Co z toho, co dělám, posiluje můj vztah s Bohem, a co ho narušuje? Jaké změny bych měl udělat?

PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Jediná cesta, kterou může hříšník dojít k spravedlnosti, je víra. Vírou může předložit Bohu zásluhy Ježíše Krista a Bůh mu připočítá poslušnost svého Syna. Kristova spravedlnost nahradí prohry člověka. Bůh přijme, odpustí a ospravedlní kajícího se, věřícího člověka a zachází s ním, jako kdyby byl spravedlivý. Miluje ho tak, jak miluje svého Syna. Tak to je, když je víra počítána za spravedlnost.“ (1SM 367)

„Když v pokání a ve víře přijímáme Krista za svého Spasitele, Bůh nám odpouští hříchy a ustupuje od trestu, který je předepsán za porušení zákona. Hříšník potom stojí před Bohem jako spravedlivý člověk. Je poctěn přízní nebe a prostřednictvím Ducha má společenství s Otcem a Synem.

Musí však být vykonáno i další dílo – a to rozvoj charakteru. Pravda má člověka posvěcovat. A to se děje prostřednictvím víry. Protože jen milostí Kristovou, kterou přijímáme vírou, se může měnit charakter.“ (3SM 191)

„Víra, která ospravedlňuje, vede vždy nejdříve ke skutečnému pokání a potom k dobrým skutkům, které jsou ovocem této víry. Víra, která nepřináší dobré ovoce, není spásnou vírou.“ (3SM 195)

Otázky k rozhovoru

1. Jaký je rozdíl mezi živou a mrtvou vírou? (Jk 2,17.18)
2. Jak popisuje Pavel živou víru? (Ř 16,25.26)
3. Jak bys odpověděl na argument, že jestliže jsme spaseni jen připočítanou spravedlností, ne tou, která je v nás, potom nezáleží na tom, co děláme a jak to děláme?

Shnutí

Bez ohledu na to, co děláme, naše lidská přirozenost je hříšná a nehodná stát před čistotou Boží spravedlnosti. Jestliže však svlékneme naši vlastní přirozenost a přijmeme Kristovu zástupnou oběť do našeho srdce, můžeme stát před Bohem jako spravedliví.

Praktický závěr

- Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:

_____	_____
_____	_____
_____	_____